

Hellig tre kongers søndag 03012021

Denne hellige lektie skriver profeten Esajas:

Rejs dig, bliv lys, for dit lys er kommet, Herrens herlighed er brudt frem over dig. For se, mørket dækker jorden, mulmet dækker folkene; men over dig bryder Herren frem, hans herlighed viser sig over dig. Folkeslag skal komme til dit lys og konger til din stråleglans. Løft blikket, og se dig omkring: De samles alle og kommer til dig, dine sønner kommer fra det fjerne, dine døtre bæres ved hoften. Da stråler du af glæde, når du ser det, dit hjerte banker og svulmer, når havets skatte bringes til dig og folkenes rigdom kommer til dig. Kameler i mængde flokkes hos dig, dromedarer fra Midjan og Efa, fra Saba kommer de alle sammen, de bærer guld og røgelse; de forkynder Herrens pris.

Esajas' Bog 60,1-6

Epistlen skriver apostlen Paulus til Titus:

Da Guds, vor frelsers, godhed og kærlighed til mennesker blev åbenbaret, frelste han os, ikke fordi vi havde gjort retfærdige gerninger, men fordi han er barmhjertig; det gjorde han ved det bad, der genføder og fornyer ved Helligånden, som han i rigt mål udgød over os ved Jesus Kristus, vor frelser, for at vi, gjort retfærdige ved hans nåde, i håbet skulle blive arvinger til evigt liv.

Titusbrevet 3,4-7

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus:

Da Jesus var født i Betlehem i Judæa i kong Herodes' dage, se, da kom der nogle vise mænd fra Østerland til Jerusalem og spurgte: »Hvor er jødernes nyfødte konge? For vi har set hans stjerne gå op og er kommet for at tilbede ham.« Da kong Herodes hørte det, blev han forfærdet, og hele Jerusalem med ham. Og han sammenkaldte alle ypperstepræsterne og folkets skriftkloge og spurgte dem, hvor Kristus skulle fødes. De svarede ham: »I Betlehem i Judæa. For således er der skrevet ved profeten: ›Du, Betlehem i Judas land, du er på ingen måde den mindste blandt Judas fyrster. Fra dig skal der udgå en hersker, som skal vogte mit folk, Israel.« Så tilkaldte Herodes i al hemmelighed de vise mænd og forhørte dem indgående om, hvornår stjernen havde vist sig. Og han sendte dem til Betlehem og sagde: »Gå hen og spørg jer nøje for om barnet; og når I har fundet det, så giv mig besked, for at også jeg kan komme og tilbede det.« Da de havde hørt på kongen, tog de af sted, og se, stjernen, som de havde set gå op, gik foran dem, indtil den stod stille over det sted, hvor barnet var. Da de så stjernen, var deres glæde meget stor. Og de gik ind i huset og så barnet hos dets mor Maria, og de faldt ned og tilbad det, og de åbnede for deres gemmer og frembar gaver til det, guld, røgelse og myrra. Men i drømme fik de en åbenbaring om ikke at tage tilbage til Herodes, og de vendte hjem til deres land ad en anden vej.

Matthæusevangeliet 2,1-12

Prædiken

Der er hellig tre konger. Julen er ved at nå sin ende. Den varer desværre ikke lige til påske, selvom man kunne ønske sig at sove længe og spise god mad en tre måneder endnu. Men Julen har også en slutning og i morgen begynder skolen igen og ferien er forbi. (selvom hele samfundet er lukket ned og ingen skal i skole og dem der kan arbejder hjemme).

Så til at slutte julen af hører vi så beretningen om de Hellige tre konger. Hvor mange de var ved vi ikke og om de også var konger ved vi heller ikke, men de var videnskabsmænd inden for datidens hotteste forskningsområde: stjerner. Som gode forskere havde de en teori om de stjerner de studerede: at denne stjerne de havde opdaget betød at der var født en vigtig kongesøn i Israel. De kom selv langt væk fra, fra Østerland. I Israel ligger havet med vest, så hvis man skal komme langt væk fra, skal man komme fra øst. De begiver sig ud på en lang rejse fra øst til vest for at finde denne kongesøn i Israel og rejser til Jerusalem, hvor kongen har sit slot. Hvor skulle man dog ellers finde en kongesøn. Disse forskerne har styr på metoden. Men da de kommer til kong Herodes palads i Jerusalem begynder teorien at smuldre. Der er ingen nyfødt kongesøn i slottet. Deres videnskab har ført dem langt og teorien var god, men ikke god nok.

De måtte søge hjælp i de hellige skrifter for at finde ud af hvor kongesønnen så kunne være og de bliver sendt til Betlehem. En lille flække lidt uden for Jerusalem. Her var der ingen slotte eller fine huse. Det sidste stykke måtte de gå i tro. I tro på at der alligevel var en kongesøn, som de havde fået at vide af de skriftkloge i Jerusalem. Stjernen viser dem vej til stalden og der finder de til sidst Maria med sit barn. Det lignede på ingen måder et kongebarn. Omgivelserne var på ingen måde værdi en ærefuld og vigtig person. Der som de i deres teorier havde set passede ikke med virkeligheden. Men de vendte ikke om. De så alligevel noget i barnet. Herrens Herlighed var der og de faldt ned på knæ og tilbad barnet og gav ham gaver guld, røgelse og myrrer. Udefra set gave det ikke mening at tilbede det lille drengbarn i en stald i en lille forstad. Men de vise mænd var ikke optaget af den ydre pragt eller låst fast i deres egne forestillinger om, hvordan det de søgte skulle være. Gud er helt anderledes.

De vise mænd var kun optaget af at finde det vigtige kongebarn og tilbede det. det var det eneste rigtige og meningsfyldte.

Herodes, Jøderne konge. Havde andre planer. Han var optaget af sin egen magt og hvordan han kunne fastholde den. Han ville ikke ændre sig eller sin forestilling om verdenen. En kongesøn der ikke var hans egen søn var en udfordrer af hans magt og skulle elimineres hurtigst muligt, for at han kunne føle sig tryk. I Jesus møder vi Guds herlighed skjult i mellem får og geder, forældre og hyrder. Midt i det almindelige liv gemmer Gud sig, er Herrens herlighed tilstede. Det er her Han lader sig finde. Der hvor vi glemmer vores egen dagsorden og ikke frygter for at vores verden kan falde sammen, som Herodes var fyldt af frygt. Der kan vi pludselig bliver mødt af Herrens Herlighed. Af Guds nærvær. Og når vi bliver mødt af Gud kan vi ikke andet en at glemme vores egen fornemhed og stolthed og lige som de Hellige tre konger, må vi også falde på knæ og tilbede.

Visionen fra teksten i Gammel Testamente er at folk fra fjerne egne skulle komme til Jerusalem, for der var Guds Herlighed, Guds nærvær. Det kom i første omgang til at gå mere stille af, da tre kameler stoppede op ude foran en stald lidt uden for Jerusalem og lige der fandt himlens kongesøn.

De vise mænd er store forbilleder for os. De prøver ikke at forstå hvem denne dreng er. Hvorfor er han ikke som ventet i slottet? De anderkender ham med det samme som en der skal tilbedes. Som Gud.

Vi kan heller ikke møde Jesus på en mere passende måde en med tilbedelse. Vi må bøje os i undren over at Himlen har besøgt Jorden på sådan en uventet måde. Med lys der fordriver al mørke.

Og lige som de vise mænd må vi rejse hjem igen og tage det lys med os og lade det skinne for andre.

Rejs dig bliv lys Siger Esajas i dag. Hvordan bliver vi lys? Vi bliver lys ved at knæle ned og tilbede Jesus. Ham so vandt frihed til os, forenede os med Gud i et uophørligt fællesskab. Når vi knæler ned og tilbede, rejser vi os op igen som lys. Lys der skinner med Guds evige lys til gælde for alle. I tilbedelsen glemmer vi os selv og ser de andre som elskede af Gud.